

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

Номер 447 10.06.2011г. гр. Пазарджик

ПАЗАРДЖИШКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, втори въззивен граждански състав, на първи юни хиляди и единадесета година в закрито заседание, в следния състав:

Председател: Минка Трънджиева
Членове: Венцислав Маратилев
Росица Кюртова

при участието на секретаря....., като разгледа докладваното от съдията Маратилев въззивно ч. гр.д.№ 433 по описа за 2011г. и за да се произнесе, взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.278 ал.1 във връзка с чл.274 ал.1 т.1 от Гражданския процесуален кодекс.

Обжалвано е определение на Велинградски районен съд от 15.10.2010г. постановено по гр.д.№368/2008г. по описа на същия съд, с което е прекратено производството по делото.

Във въззивната частна жалба с вх.№2804 от 29.12.2010г., подадена в срока по чл.275 ал.1 от ГПК от ищите в производството пред първата инстанция проф. маг. инж. К.Г.Б., маг. инж.Г.М.Б., Е.М.Ц. и Е.А.Е.,***, се излагат доводи за порочност на прекратителното определение като неправилно поради необоснованост, нарушаване на съдопроизводствените правила и на материалния закон. Поддържа се, че предявеният иск е само един-за прогласяване нищожност на документи за собственост-нотариални актове и договор за продажба на недвижим имот тъй като чрез тях е продаван и препродаван един и същ имот, част от друг по-голям имот, която част не е била собственост на продавача, а на настоящите частни жалбоподатели. Исканията са да се прогласят за нищожни следните документи за собственост на един и същ имот на „Сел 15”ООД-София и на лицето С. Д., а именно-договор за продажба на недвижим имот от 17.12.1996г. вписан на 20.12.1996г. под №А-158, т.65, стр.999 в Нотариата на РС-Велинград от нотариус Г. Ш. на имот

пл.№5937 в кв.465 по плана на гр.Велинград с площ от 22880кв.м., като част от този имот с площ от 3390кв.м. е чужда собственост и е част от имот №1312 и за тази част от имот пл.№5937 да се прогласи за нищожен договора за продажба на недвижим имот. Да се прогласят за нищожни нотариалния акт №2, том I, н.д.№2 от 03.01.1997г., нот. акт №199, т.III, н.д.№570/04.08.2006г. за УПИ III-5937,6396 в кв.465 с площ от 3300кв.м. и нот. акт за покупко-продажба №65, т.4, рег.№4444/13.09.2006г. за УПИ III-5937,6396. Изрично в жалбата се заявява, че ищците не искат прогласяване нищожността на сделки или охранителни актове във връзка с тези сделки. Искат обявяване нищожност на документи с които се продава или прехвърля чужда собственост или част от тяхното съдържание, с което се прехвърлят имоти, чужда собственост, които не пораждаат правни последици за купувача, но могат да бъдат използвани пред съдилищата за водене на фиктивни съдебни процеси, като в момента такъв процес водел ответника С. Д. с искане да му бъде признато право на собственост на процесния имот. Искат жалбоподателите да бъде унищожен договора за покупко-продажба на част от чужд имот, като непораждащ права и непрехвърлящ имущество на продавача. Изрично се заявява, че не се повдига спор за материално право, а за нищожност на документ, охранителен или друг акт, който и без това не поражда материални права при продажбата на чужд имот и че продажбата на чужд имот няма прехвърлително действие и с нея купувача не става собственик. Направен е отказ от искането за обявяване нищожност на първоначално поискания акт за държавна собственост в предвид становището на Окръжна Прокуратура гр.Пазарджик изразено в постановлението си от 19.04.2010г. за наличие на данни за престъпление по чл.311 ал.1 от НК извършено от длъжностно лице.

В срока по чл.276 ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от „Сел-15” ООД с който се изразяват доводи за правилност на прекратителното определение на първата инстанция поради неотстраняване на нередовностите в исковата молба като се моли съдът да потвърди обжалваното определение.

Пазарджишкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:

Въззивната частна жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в процеса против подлежащ на обжалване акт на съда с който се прекратява развитието на делото и в предвидения едноседмичен срок от уведомяването на страната за постановяването му.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

За да прекрати производството по делото, първостепенният съд, след като е оставил неколккратно исковата молба без движение с конкретни указания за отстраняване на нередовности в същата, е приел че тези указания не са изпълнени, нередовностите не са отстранени, поради което следва да се прекрати производството по делото.

Тези доводи се споделят от въззивната инстанция.

Прието е в мотивите към прекратителното определение, че с молба от 25.05.2010г. ищците са уточнили, че заявления

петитум с исковата молба е за прогласяване нищожност на актове, а не на сделките, че е предявен иск за установяване истинност на документи и на охранителни актове засягащи правата на трети лица и иск по чл.26 ал.1 от ЗЗД за прогласяване нищожността на противоречащ на закона договор, че искът за прогласяване на нищожност на АДС е такъв по чл.124 ал.4 от ГПК, а не по чл.79 от ЗДС. Според първостепенния съд, ищците са заявили, че предявяват пет иска, но не са уточнили дали ги предявяват при условията на кумулативност или евентуалност или алтернативно, като по делото е внесена ДТ само за един иск и че ищците искат съдът да се произнесе с решение по отношение на всеки един от исковите, като е внесена ДТ само за един иск. Като втори довод се сочи, че не са приведени в съответствие обстоятелствената част и петитума на исковата молба и че въпреки многократно да е заявявано от ищците, че искат прогласяване на нищожността на актовете, но не и на договорите, ищците искат да бъде обявен за нищожен договор за покупко-продажба като продължават да навеждат доводи за това, че ищците са собственици на имот, доводи за сключване на нищожен договор и че искат установяване неистинност на нотариални актове и АДС, като същевременно повдигат спор за материално право за което е издаден охранителен акт по реда на чл.537 ал.2 от ГПК. Били наведени в исковата молба и доводи във връзка със спор за собственост и че с неправилното актуване на имота като държавен, ищците искат обявяване нищожност на АДС по причина, че в него е записано, че земя от 24дка не е предоставена по съответния ред, че в него са включени частни имоти, че одържавения имот не е идентифициран с граници и съседи, че не е направено обезщетяване на ищците по пазарни цени.

Въззивният съд намира, че като краен резултат определението с което е прекратено производството по делото е правилно.

Исковата молба продължава изначало да е нередовна.

Налице е пълно объркване в твърденията на ищците, смесване на различни правни фигури и институти при което не може в крайна сметка да бъде извлечена действителната воля на ищците и какво точно последните искат от съда. Това проличава и от доводите им изложени в самата въззивна частна жалба.

В исковата молба от 21.07.2008г. по която е образувано гр.д.№368/ 2008г. по описа на Районен съд Велинград са изложени обстоятелства, които условно могат да бъдат обединени в няколко групи:

I.Обстоятелства касаещи правото на собственост на ищците

1.Твърдения, че са собственици на ливада от 5,800дка в м. ”Банята” в кв.”Чепино”, с пл.№1312 в кв.465 по плана на гр.Велинград от 1957г., придобит по наследство от Е. и Г. И. Б., които го закупили приживе на 11.04.1898г., и който имот е бил внесен в ТКЗС, в последствие превърнат в опитно поле и реституиран на ищците по реда на ЗСПЗЗ с решение на Поземлена комисия Велинград №2066 от 13.09.1993г., във владение на който се намират от 1995г.

II. Твърдения за издадени след реституцията нищожни документи имащи отношение към този имот.

1. Акт за държавна собственост /АДС/ №3206 от 08.11.1993г. за земя от 24дка, която не е предоставена по съответния ред, обект "Чепино" без посочен пл.№, местност, квартал, съсед, бивши собственици на имота, като се твърди, че в АДС са включени частни земи на н-ци Б., н-ци У. и на други граждани, с който акт, „Оранжерии" Чепино, заедно с имота на ищците е включен в уставния фонд „Булгарцвет" ЕООД Велинград без „законен документ за собственост на земята".

2. Порочност на приватизацията чрез която „Сел-15" ООД е станало собственик на УПИ I-„За оранжерии" поради продажба на чужди земи без търг и публичност и на нищожна цена на земята, продаден с договор за продажба и констативен нотариален акт от 1996г.

а) Договор за продажба от 17.12.1996г. между „СЕЛ-15" ООД и „Булгарцвет" ЕООД, вписан на 20.12.1996г. под №А-158, т.65, стр.999, и нот. акт №2, т.1, д.№2/1997г са нищожни тъй като се "базират на следните документи с невярно съдържание/ неистински/: -Писмо №50-00-937 от 16.12.1996г., издадено от Община Велинград с твърдения, че в Общината няма данни за уважени реституционни претенции относно обект "Оранжерии" Чепино при наличие на такива от Б. и н-ци У. и от други граждани; -удостоверение №21 от 28.02.1997г. на Поземлена комисия-Велинград, удостоверяващо, че за обект "Оранжерии" в Чепино няма постъпили заявления за възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ е документ с невярно съдържание и е издаден два месеца след продажбата на оранжерии; -удостоверение №34 от 14.03.1997г. на ПК Велинград с вписано " ... поради неверни данни от ТСУ при Община Велинград, издаденото удостоверение под №21 от 28.02.1997г. е невярно и за въпросния обект има заявени и е признато право на собственост на земеделски земи на наследници бр.У. и н-ци Б., като имотите на същите са отразени в кадастралния план от 1957г.". /правят се изводи, че договора за продажба и нотариалния акт се базират на документ с невярно съдържание /неистинен/ което е доказателство за нищожност/-скица на УПИ I-„За оранжерии" пл.№5937 в кв.465, издадена на 27.12.1996г. идентична със скица №2771/26.11. 1997г. е нищожна тъй като по нея „тайно от ищците" е включена част от 3390кв.м. от имота им с пл.№1312 по план 1957г., представляваща незастроена част от УПИ пл.№5937; нотариално заверена декларация на „Сел-15" ООД №9653 от 18.12.1996г., че имотът не е обременен с вещни права или ипотечи и възбрани-документ с невярно съдържание.

б) в нот. акт на „Сел-15" ООД са вписани –нищожен АДС, нищожен договор за продажба на чужд имот, нищожна скица на продадения имот, писмо от Община Велинград с невярно съдържание и нотариално заверена декларация с невярно съдържание и че продажбата на чужд имот противоречи на закона и на добрите нрави и не поражда прехвърлително действие, не поражда права, и че е нищожна.

в) нотариален акт №199, т.3 н.д.№570/04.08.2006г. е нищожен тъй като се отнася за присвоен имот на ищците при продажбата на оранжерии през 1996-1997г. и че УПИ III е отделен от другия имот на „Сел-15” ООД за да бъде продаден възможно най-бързо.

г) предварителен договор за покупко-продажба на недвижимост, от 07.09.2006г. сключен между „Сел-15”ООД и Славчо Добрев и съответния нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №65, н.д.№635 от 13.09.2006г. са нищожни тъй като е продаден чужд имот от неособственик, нямат прехвърлително действие нито за купувача нито за продавача, противоречат на чл.26 ал.1 от ЗЗД и чл.574 от ГПК, на законите и на добрите нрави.

Поискано е от ищците със съдебното решение да се прогласят за нищожни следните документи за собственост на „Сел 15-София и на С. Д.- АДС №3206 от 08.11.1993г., договор за продажба от 17.12.1996г., констативен нот. акт №2/03.01.1997г., предварителен договор за продажба от 07.09.2006г., нот. акт за покупко-продажба №65 от 13.09.2006г. и нот. акт №199, т.3 от 04.08.2006г.

ИМ е оставена без движение за уточняване от ищците на петитума в съответствие с обстоятелствената част в която се сочи на спор за собственост, да се уточни дали се иска обявяване нищожност на нотариални актове или на извършените с тях сделки и на какво основание, да се изложат обстоятелства въз основа на които се иска обявяване нищожност на АДС, да се обоснове правния интерес от иск за обявяване на нищожност на тези документи, непротивопоставими на действителния собственик в самостоятелно производство и да се посочи цена на иска. С допълнителна молба от 29.09.2008г. ищците са уточнили, че предявения иск е неоценяем, поддържа се искането за прогласяване /обявяване за нищожни/ на посочените документи за собственост на ответниците-дружество и физическо лице, като се твърди, че документите са незаконосъобразни тъй като с тях се цели придобиване на чужд имот, собственост на ищците. Поддържа се искането за обявяване на нищожност на тези актове, защото били издадени в противоречие със законите и с добрите нрави и че се базират на документи с невярно съдържание. Изрично се заявява, че с ответниците нямат спор за собствеността на процесния имот тъй като ищците имат документи за собственост и че се водят дела за предаване на „заграбения на ищците имот, който бил застроен с бетоносмесителна инсталация и е охраняван” като ищците нямат достъп до него. Поддържа се нищожност на АДС по съображенията изложени в ИМ, на нищожност на продажбата и препродажбата на чужд имот.

Производството по делото е било прекратено с определение от 09.10.2008г. на Велинградски районен съд, като по подадена частна жалба против прекратителното определение, въззивният съд го е отменил /определение №62 от 02.02.2009г. на ПОС по в.ч.гр.д.№79/ 2009г./ и е дал задължителни указания по преценка допустимостта на исковете, за редовността на исковата молба с даване на конкретни указания относно цената на иска и дължимата държавна такса, в

случай че се приеме, че исковете са допустими и едва след тази преценка да прекрати производството и че в случай, че съдът намери, че исковете са недопустими поради липса на правен интерес, такива основания следва да бъдат изложени и евентуално да прекрати производството.

След връщане на делото на първата инстанция, с разпореждане от 16.04.2009г. първоинстанционният съд е оставил ИМ без движение и е дал указания на ищците в едноседмичен срок да посочат цена на исковете, да представят удостоверение за данъчна оценка, да обосноват правния си интерес от искането за обявяване нищожност на извършените сделки, респективно удостоверявания като се изложат и обстоятелствата въз основа на които се правят тези искания, да изложат твърдения и конкретизират исканията си за обявяване нищожността на АДС, който констатира само права, да уточнят дали се иска признаването му за неистински документ като се обоснове и правния интерес от такова искане.

С допълнителна молба от 07.05.2009г. ищците сочат, че е касае за документи, за които се иска да бъдат прогласени за нищожни, и тъй като са относими към един и същ имот, затова е предявен един иск който е неощеняем, и че това не е иск за собственост, а за нищожността на документи за един и същ имот, че актуална данъчна оценка не могат да предоставят като твърдят, че могат да представят такава издадена за имота на Славчо Добрев 15 месеца по-рано. Поддържат искането си да се прогласи /обяви/ нищожност на документи, на неистинни документи по чл.124 ал.4 от ГПК, да се установи неистинност на тези документи и след това съдът да обяви тези документи за нищожни, за обезсилени и недействителни. Твърди се, че ищците не водят дело за признаване на собствеността защото тя им е призната с решение на Поземлена комисия Велинград и със съдебно решение. Искат само да се обяви нищожност на процесните документи защото са по същество документи с неистинно съдържание що се отнася за процесния имот, незаконно включен в продадения имот. Повтаря се довода, че е продаден чужд имот от неособственик и тези документи нямат прехвърлително действие. Според ищците правния интерес са го обосновали в исквата молба и че той произтича от това, че тези нищожни, неистинни и противозаконни документи могат да бъдат използвани за заблуда на съдилищата, общината и т.н. и се представят на Общината, в съда, пред нотариусите и Прокуратурата и няма гаранция, че използвайки процесните имоти вторият ответник по исковете С. Д. няма да препродаде процесния имот. Според ищците документите които не отговарят на истината, които са неистинни, незаконни, недействителни и съответно нищожни. Повтаря се отново, че тези документи са нищожни (противозаконни, недействителни, обезсилени). Иска се процесния АДС да бъде „признат и обявен за нищожен, неистинен документ, незаконосъобразен документ. Правният интерес бил същия както този за другите документи и че ищците не са атакували акта пред областния управител, тъй като Община Велинград не ги е уведомила за издаването му.

Исковата молба е оставена без движение и след като е била извършена и размяна на книгата и след постъпил отговор по чл.131 от ГПК, в който е направено възражение за нередовност на същата, както и след като е бил предявен инцидентен установителен иск за прогласяване нищожност на решение на ПК Велинград №2066 от 13.09.1993г. за реституция на ливада от 5.3дка в м."Банята", находяща се в строителните граници на гр.Велинград в полза на н-ците на Г. и Е. Б.. Като нередовности на исковата молба, изброени в протоколно определение от 04.05.2010г., Велинградският районен съд е посочил, ищците да уточнят колко иска предявяват, както и как са съединени помежду си тъй като се иска обявяване на нищожност и на сделки и на охранителни актове, да се уточнят тези искове как са съединени, дали се иска обявяване на нищожността и по реда на чл.537 от ГПК, а по отношение на АДС да се уточни дали този иск е за установяване на неистинност на документ или е иск по чл.79 от ЗДС.

С молба от 25.05.2010г. ищците отговарят, че са предявили пет иска за петте документа изброени по-горе, съединени кумулативно, тъй като се отнасят за един и същ имот-УПИ 7370 в кв.465, представляващ част от 3390кв.м. от имот пл.№1312 по плана на Велинград от 1957г., целия с площ от 5800кв.м. Исковете им са „с една и същ цел -прогласяване на нищожност /неистинност/ на документи, а не с цел обявяване на нищожност на сделки, неистинност на документи свързани с тези сделки”. Твърди се, че за нищожността на самите сделки ищците са водили и още водят дела, повечето от които са приключили в тяхна полза. Твърдят:„Ние искаме обявяване на нищожност само на тази част от документите, която се отнася за процесния имот от 3390кв.м...”, „...ние предявяваме иска по чл.124 ал.4 от ГПК за установяване истинност на документи, по чл.537 ал.2 от ГПК за охранителни актове, засягащи правата на трети лица, както и по чл.574 от ГПК, според който не могат да се извършват нотариални действия противоречащи на закона и на добрите нрави сделки, документи и други действия. По отношение на договора за продажба от 17.12.1996г- предявяваме иск по чл.26 ал.1 ЗЗД за нищожност на договорите които противоречат на закона”. Сочат, че искът за АДС №3206 е за установяване и прогласяване на нищожност /неистинност/ на административен акт според чл.124 ал.4 от ГПК. Искането отново се формулира по следния начин: ”...съдът с решението си да „прогласи за нищожни/неистински/ следните документи: 1.АДС №3206 ;2.Договор за продажба на недвижим имот от 17.12.1996г. и 3.Нот. акт №2 от 03.01.1997г., представляващи документи за собственост на „Сел-15” ООД за УПИ 5937 в кв.465 по плана на Велинград, но за част от този УПИ, съвпадаща с имот пл.№7370 в кв.465 с площ от 3390кв.м., намиращ се в югозападната част на УПИ 5937; 4.Нот. акт №199, т.3 н.д.№570/04.08. 2006г. на нотариус Г. Х. за дворно място с площ от 3300кв.м.-УПИ III-5937,6396 в кв.465; 5.Нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот №65, т.4, рег.№4444, н.д.№636 от 13.09.2006г. от СЕЛ-15 ООД на С. Д.”. В молбата се съдържа и проект на пет диспозитива на съдебно решение за всеки един от петте посочени документа да бъде прогласен за нищожен /неистинен/.

При тези данни въззивният съд намира, че правилно е прекратено производството по делото.

Самите ищци излагат различни факти и обстоятелства относими към различни правни фигури и правни понятия. По начина по който са формулирани исканията се налага извода, че е налице явно смесване на института на нищожност на сделките с неистинността на документи.

Документите не могат да бъдат нищожни. Не може да се прогласява тяхната нищожност. Нищожността е присъща на правните сделки. Ищците категорично заявяват, че не искат прогласяване на нищожност на сделки или на охранителни актове. Искат обявяване нищожност на документи. Документите могат да бъдат истински или неистински, автентични и верни или неавтентични и неверни. Оспорването истинността на документа цели да разруши доказателствената му сила преди да се стигне до съдебен процес, в който документът може да бъде използван. Тоест, когато правото има в предвид понятието „нищожност”, то това се отнася до правни сделки и се свързва с правните последици и с действието на сделката. В гражданското право се говори за недействителност на сделките, като най-тежката форма на порок на сделката е този който я прави нищожна, тоест приравнява се на правна „нула”. Може да се иска прогласяване нищожност на една сделка, прогласяване за нищожни извършването на определени нотариални действия, прогласяване на нищожност на съдебни или административни актове. Обявяването на един документ за неистински се свързва с неговото авторство и с верността му.

Нотариалните актове като вид охранителни актове могат да се отменят или изменят при определени условия.

Истинността или неистинността на един документ има отношение към доказателствената му сила, докато нищожността се свързва с правните последици на една сделка и с правоотношенията по тази сделка. Част от посочените в исковата молба документи са както свидетелстващи така и диспозитивни, една част удостоверяват осъществени правни сделки, а друга част само констатира права.

Нищожността не е равнозначна на неистинност, както и неистинността не е равнозначна на нищожност.

Документът като източник на сведения за подлежащите на доказване правно и доказателствено релевантни факти представлява доказателствено средство, предвидено и уредено в закона.

Документът доказва материализираното в него изявление, защото се създава със самото извършване на изявлението в писмена форма и е неизбежната последица на писменото изявление. Доказателствената сила на документа зависи от неговата достоверност, тоест, от съответствието между действителността и сведението, което документа доставя, тоест, в истинността на това сведение. Документите се делят на истински /автентични и верни/ или неистински /неавтентични или неверни/ според авторството на документа, а за верността му е относимо съответствието между свидетелстващия документ и удостовереното с него. Автентичността стои пред всеки документ, а за верността му –само пред

свидетелстващите документи, които могат да бъдат автентични, но неверни, респективно неавтентични, но верни.

Тези теоретични и други постановки идват да подсказат, че в правото е създадена една стройна организация на правните понятия и институти, и при боравенето с тях следва да се спазват определени принципи и правила. Безразборното им използване, в частност на понятията като нищожност и неистинност, както е в случая, води до невъзможност на съда да определи какво точно искат ищците.

Отделен е въпроса за наличието на правен интерес, което също не е обосновано от ищците. Само по себе си твърдението, че тези документи могат да се представят и се представят пред различни институции включително чрез тях да се извършват последващи препродажби на процесния имот, не обосновава наличието на правен интерес.

В този смисъл въззивният съд намира, че обжалваното прекратително определение е правилно.

Ищците не са отстранили нередовностите в исковата си молба съгласно указанията на първостепенния съд, тяхното действително искане не може да бъде установено дори и по пътя на тълкуване на исковата молба в предвид въведените и твърдяни пороци на посочените документи и заявления петитум, което несъответствие е съществено и е непреодолимо.

От това следва, че исковата молба продължава да бъде нередовна, поради което производството по същата следва да се прекрати .

В този смисъл въззивният съд намира, че ще следва да потвърди изцяло обжалваното прекратително определение.

Водим от горното и на основание чл.278 ал.1 от ГПК, Пазарджишкият окръжен съд

О П Р Е Д Е Л И :

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определение на Велинградски районен съд от 15.10.2010г. постановено по гр.д.№368/2008г. по описа на същия съд, с което е прекратено производството по делото.

Определението подлежи на касационно обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд на Р България.

Председател:

Членове:1. 2

